

at Direktoratet for Udlændinge i forbindelse med sagens visitation har truffet bestemmelse om sagens behandling efter åbenbart grundløs-proceduren, eller at politiet på baggrund af en tilkendegivelse herom fra Direktoratet for Udlændinge har grund til forvente, at direktoratet i forbindelse med visitationen træffer beslutning herom.

Frihedsberøvelse behøver således ikke at afvente, at Dansk Flygtningehjælp har fået sagen forelagt og har meddelt samtykke til, at sagen afgøres i åbenbart grundløs-proceduren. Såfremt Dansk Flygtningehjælp har besluttet ikke at meddele samtykke til, at asylansøgningen afgøres i åbenbart grundløs-proceduren, vil grundlaget for frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse bortfalde.

Det er efter den foreslåede bestemmelse endvidere en betingelse for frihedsberøvelse, at frihedsberøvelsen er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen.

Ved vurderingen af, hvorvidt der skal ske frihedsberøvelse, fordi der findes at være en begrundet mistanke om, at ansøgeren vil unddrage sig eller lægge hindringer i vejen for en hurtig afvikling af asylsagsbehandlingen, kan indgå sagens samlede oplysninger, herunder bl.a. den pågældendes asylmotiv, indrejseforhold, tid og sted for og omstændighederne ved indgivelsen af asylansøgningen, nationalitet, alder, personlige forhold, eventuel kriminalitet og eventuelle tidligere asylansøgninger. Også en asylansøger, hvis identitet, nationalitet og rejserute er fastlagt, vil kunne frihedsberøves.

Frihedsberøvelse kan efter den foreslåede bestemmelse ikke finde sted, såfremt der foreligger konkrete grunde til at antage, at de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige til at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen.

Det skal understreges, at det påhviler politiet – og domstolene, såfremt der sker fremstilling for retten efter § 37 – i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om betingelserne efter § 34 må antages at være tilstrækkelige, således at frihedsberøvelse ikke kan finde sted.

Indenrigsministeriet har foretaget en dybtgående udredning af, hvorvidt anvendelse af frihedsberøvelse over for asylansøgere under asylsagens behandling i den særlige hasteprocedure vil være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Danmarks forpligtelser i henhold til menneskerettighedskonventionen og konklusion nr. 44 fra UNHCR's Eksekutivkomité.

Det er konklusionen i denne udredning, at den foreslåede adgang til frihedsberøvelse efter en konkret og individuel vurdering og på et ikke-diskriminatorisk grundlag vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse må den foreslåede adgang til frihedsberøvelse af asylansøgere under sagsbehandlingen i åbenbart grundløs-proceduren anses for at være frihedsberøvelse af en udlænding, »mod hvem der tages skridt til ... udvisning«, og dermed at være overensstemmende med *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra f.*

Indenrigsministeriet har herved lagt vægt på, at udvisningsbegrebet efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er bredere end det danske udvisningsbegreb efter den nugældende udlændingelov, der alene omfatter situationer, hvor der til udvisning er knyttet et indrejseforbud. Konventionens udvisningsbegreb må ud fra en ordlydsfortolkning, den antagne fortolkning af det tilsvarende begreb i tillægsprotokollen og en komparativ analyse af medlemsstaternes praksis antages at omfatte tilfælde, hvor en asylansøger efter et afslag på opholdstilladelse udsendes af landet.

Det må endvidere med støtte i litteraturen og kommissionspraksis antages, at konventionens krav om, at der skal være taget skridt til udlevering eller udvisning, er opfyldt ved frihedsberøvelse under en verserende asylsag som led i den særlige hasteprocedure. En verserende asylsag må i denne forbindelse sidestilles med en verserende udvisnings- eller udleveringssag, hvor der endnu ikke er truffet endelig beslutning om udvisning/udlevering.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse vil den foreslåede adgang til frihedsberøvelse af asylansøgere under sagsbehandlingen i åbenbart grundløs-proceduren ikke indebære nogen krænkelse af *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 14.*

Efter konventionens artikel 14 skal nydelsen af de i den konvention anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller andet forhold.

Selv om der ikke er tale om en krænkelse af artikel 5, vil en diskriminatorisk anvendelse af frihedsberøvelse falde inden for bestemmelsens område og dermed være omfattet af artikel 14.

Uagtet at der er tale om forskellig behandling af asylansøgere i sammenlignelige situationer, er der saglige grunde til, at der foretages frihedsberøvelse ud fra de kriterier, der er nævnt i lovforslaget.

Indenrigsministeriet lægger herved vægt på, at de opstillede kriterier for foretagelse af frihedsberøvelse hviler på et objektivt og ikke-diskriminatorisk grundlag.